

Skatteyder personlig og skal dokumenteres af Rodekontoret, idet Skatteyderen maa præstere Bevisligheder overfor Rodekontoret for, at hans Paastande er rigtige, og, hvis det ikke lykkes Rodekontoret at faa Dokumentation i Orden, bliver Opgivelserne undersøgt direkte af Skattedirektoratet eller Skatteraadet ved, at Skatteyderen bliver indkaldt til Møde, hvor han saa maa bevise, hvad han i sit Ansøgningsskema har paastaet. Saaledes undersøgt gaar hver eneste Skatteansøgningssag af den Art til Skatteraadet, der alene træffer Afgørelse af, hvilke Skattnedsættelser der kan finde Sted.

Naar det er Tilfældet, naar det hele foregaar fuldt ud paa den bestaaende Lovs Grund, har den ærede Forslagsstiller i sin Forelæggelsestale, som han i Dag henviste til, i Virkeligheden rettet sine Angreb paa en slet ikke eksisterende Lov. Jeg synes, at man med nogen Ret kunde vente mere af Forslag, der fremsættes af det konservative Folkeparti. Hvis det ærede Medlem fastholder sine Udtalelser i Forelæggelsestalen, maa jeg bede om at faa Rigtigheden deraf dokumenteret, idet jeg saa naturligvis, saa snart Udvalget bliver nedsat — det vil senere kunne blive fastslaaet gennem Betænkningen — vil være i Stand til at dokumentere, at de Oplysninger, det ærede Medlem har modtaget — jeg kan ikke vide hvorfra —, i Virkeligheden er ganske urigtige. Der er maaske den Forklaring, at det er noget, der skulde anvendes i den politiske Bladagitation nu midt under anden Behandling af Københavns Kommunes Budget, saa de konservative Blade kunde faa saadanne ikke helt rigtige Ting at skrive om. Jeg synes blot ikke, man har Lov til at anvende det paa den Maade, at det først fremsættes overfor dette høje Ting, saaledes som Tilfældet har været.

Jeg vil dernæst gerne erindre om, at det tidligere var saadan, at Kommunerne selv havde Ret til at bestemme, hvor meget de vilde nedsætte Skatteydernes Skat med i hvert enkelt Tilfælde, og Skatteteknikere — det er jeg ikke —, som jeg har talt med om denne Sag, hævder, at det i Virkeligheden ogsaa er det principielt rigtige, idet Skatten egentlig opkræves paa Grundlag af Aarsindtægten for Aaret forud, fordi man af praktiske Grunde ikke er i Stand til at opkræve den i det Aar, i hvilket Folk har Indtægten; derfor er det principielt rigtigt at regulere gennem en Skatteeftergivelse paa Grundlag af Skatteyderens virkelige Indtægt paa det Tidspunkt, da han skal betale Skatten.

Men hvad enten nu Skatteteknikerne har

Ret eller Uret, vil Gennemførelsen af dette Lovforslag føre til de mærkværdigste Resultater. Den Skatteyder, der i et Aar har haft en meget lav Indtægt — lad os forudsætte, at den Skat, han skal betale, er 5 Kr. om Maaneden eller i Kvartalet, det er for saa vidt ligegyldigt, om det er pr. Maaned eller pr. Kvartal —, og som betaler Skatten uden at faa noget eftergivet, bevarer sin Stemmeret. Den Skatteyder, hvis Indtægt har været saadan, at han skal betale 1000 Kr. i Skat, og som bliver syg og derfor faar en Nedsættelse, men maaske i Aarets Løb betaler 750 eller 800 Kr. i Skat, mister derimod sin Stemmeret. Der maa en anden Sans for Retfærdighed overfor Befolkningen til end den, jeg er i Besiddelse af, hvis man skal kunne finde nogen Logik i dette. Saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, hvor hver Mand skal betale sin Skat og have sin Stemmeret, uanset om han betaler meget eller lidt i Skat, er der en vis Rimelighed i, at de, der paa viseligt er ude af Stand til at betale hele deres Skat og da ifølge Lovens Regler faar en Nedsættelse, bevarer deres Stemmeret, hvis de betaler det Beløb, Skatten bliver nedsat til, idet de er Skatteydere og jo i de allerfleste Tilfælde trods Nedsættelsen kommer til at betale mere i Skat end de, der betaler den laveste Skat. Det er i alt Fald en Retfærdighed, som almindelige Mennesker maa kunne forstaa. Man maa aabenbart være konservativ Politiker og navnlig konservativ Valgjæger overfor socialdemokratiske Kommunevalgere i Københavns Kommune for at kunne finde Retfærdigheden i de Standpunkter, som det konservative Lovforslag giver Udtryk for. Det, der staar i den gældende Lov, er, at der i Almindelighed ikke kan finde Skattnedsættelse Sted. Hel Eftergivelse kan ikke finde Sted, men Skatten kan nedsættes til Halvdelen i særlige Tilfælde, og der er nævnt ganske bestemte Tilfælde, Sygdom, Dødsfald, trykkende Familieforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste, Arbejdsløshed og andet lignende. Skatteraadene eller Kommunalbestyrelserne skal træffe Afgørelsen, og det er fastslaaet i Loven, at der skal indgives skriftligt Andragende til Kommunalbestyrelsen om Nedsættelse; kun undtagelsesvis kan der — det ved vi ogsaa for Københavns Vedkommende — finde Skattnedsættelse Sted med mere end Halvdelen af det paa-lignede Beløb, nemlig med to Trediedele.

Hvis det konservative Folkeparti ønsker at opretholde det fremsatte Lovforslag, tror jeg, det bliver nødvendigt af Hensyn til, at der dog maa kunne kræves Alvor og en vis Grundighed i det, der skal behand-